

Sygn. akt I CSK 1489/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

w sprawie z powództwa [...] Banku [...] Spółka Akcyjna w W.
przeciwko J. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 maja 2021 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującym od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o

charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (przyczyn kasacyjnych).

W złożonej skardze kasacyjnej skarżąca J. K. powołała się na istotne zagadnienie prawne wyrażające się w pytaniu, na jakiej podstawie sąd może uznać za następcę prawnego spółki akcyjnej będącej powodem inną spółkę akcyjną, która w wyniku podziału przez wydzielenie przejęła część majątku spółki – powoda i dopuścić tę spółkę do udziału w toczącym się postępowaniu bez zgody pozwanego w sytuacji, w której następstwo prawne w zakresie dochodzonej wierzytelności nie zostało wykazane planem podziału.

Przyczyna kasacyjna w postaci istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowy charakter. Problem ten powinien odnosić się do konkretnych, powołanych we wniosku przepisów prawa, zostać ujęty w sposób abstrakcyjny, tak, aby jego rozstrzygnięcie mogło uzyskać ogólniejsze znaczenie, a zarazem wiązać się z rozpoznawaną sprawą. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do jego rozbieżnych ocen i możliwych kierunków interpretacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14).

Problem wskazany we wniosku nie czynił zadość wskazanym wymaganiom. Skarżąca nie wskazała, z jakich przyczyn ma on precedensowy charakter, pozwalający na realizację publicznoprawnych założeń skargi kasacyjnej, dlaczego do jego rozstrzygnięcia nie jest wystarczające odwołanie się do dotychczasowych poglądów orzecznictwa i nauki; nie przywołała także możliwych alternatywnych kierunków jego rozstrzygnięcia i przemawiających na ich rzecz argumentów.

Ubocznie należało zwrócić uwagę, że ocena, czy w odniesieniu do objętej powództwem wierzytelności doszło do następstwa prawnego, a tym samym, czy powód jest materialnie legitymowany do dochodzenia roszczenia objętego powództwem, następuje na zasadach ogólnych, przy wykorzystaniu określonego w

kodeksie postępowania cywilnego katalogu środków dowodowych. Sądy meriti przyjęły, odwołując się do twierdzeń powoda i przedstawionych przezeń dokumentów, że na skutek podziału spółek powód stał się następcą prawnym wierzyciela [...] Bank [...] S.A. w zakresie objętej postępowaniem należności, a pozwana, reprezentowana przez kwalifikowanego pełnomocnika, nie kwestionowała tego stanowiska w postępowaniu apelacyjnym. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie podnoszono także, aby sposób przeprowadzenia podziału prowadził in casu do innych wniosków. Wbrew wywodom skargi, w judykaturze przesądzono również, że sukcesja oparta na art. 531 § 1 k.s.h. ma charakter uniwersalny także w razie podziału spółki przez wydzielenie, gdy spółka dzielona zachowuje byt prawny, z tym, że ma ona wówczas jedynie częściowy charakter (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2016 r., III CZP 85/16, OSNC 2017, nr 9, poz. 97).

Należało tym samym odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.